

ACD BLAD

Jaargang 43

Nummer 1

JE LEEST HET HIER HET EERST!

Geld

Verenigingsblad van het Amsterdams Chemisch Dispuut

Foto's van het EJW

Colofon

Adres

ACD-Blad

Science Park 904 (A0.09)

1089 XH Amsterdam

e-mail: acdblاد@gmail.com

telefoon: (020) 525 7861

Redactie

Esther Köhler (eindredacteur)

Guido Guijt

Arthur Newton

Dorien Dunnebie

Suzanne Flaton

Kasper van den Hurk

Oplage

300 exemplaren

Volgende Deadline

maandag 9 januari 2012

Huidige blad

Jaargang 43 - #1

Het ACD-Blad is het periodiek van het Amsterdams Chemisch Dispuut, de studievereniging voor Scheikunde- en Bio-Exactstudenten aan de Universiteit van Amsterdam. Het ACD-Blad wordt thuisgezonden aan de leden en donateurs van het ACD en verspreid over de opleiding Scheikunde.

Reacties en kopij zijn altijd welkom! Stukjes kunnen worden opgestuurd als worddocument naar het bovengenoemde e-mailadres.

Inhoud

Foto's van het EJW	2
Colofon/Inhoud	3
Redactioneel	4
Van de oude voorzitter	5
Van de nieuwe voorzitter	7
Van de ABC	8
Docent in het licht	10
Fietspadblues	15
Eerstejaarsweekend	17
Verjaardagskalender	19
De CBA	20
Buitenlandse studiebeurzen	21
Intreeweek	23
ACD 66 jaar!	26
Scheikunde vs. ...	27
Hoe goed ken jij...	28
Hoe gaat het met...	31
Bachelorstudent aan het woord	32
Masterstudent aan het woord	33
Geld	35
Masterstudent aan het woord	36
Puzzel: Rommel in de klas	38
Uitslag - Binaire puzzel	39
Recept: luxe pizza	40
Kerstkleurplaat	41
Informatie	42
Foto's van de ACD-verjaardag	43

Sponsoring

Akzo Nobel	44
------------	----

Redactioneel

Guido C. Guijt

L.S.

Vroeger begreep ik de seizoenen beter dan tegenwoordig. Afgelopen lente begon de nucleaire winter in Japan, nadat die daar bijna 66 jaar geleden ook al begon. Deze hele zomer was het fijn herfstweer, waarna we weer een zomerse herfst kregen. Nu is het gelukkig gewoon koud en ligt er een kleurig bladertapijt. Voordat er echt genoten kon worden van de herfst, ligt, met de komst van de nieuwe Sinterklaas (die het nodig vindt erg veel met zijn armen in de lucht te staan (weet de Walle misschien nog niet dat het personage 1700+ jaar oud is? (of hoort dit allemaal bij de magische Sint (misschien kan hij dan ook de organisatie van de intocht magischerwijs wat gestroomlijnder maken, want wat maakten die Zwarte Pieten er weer een zootje van!))))), koning winter al op de stoep. Zo lijkt de periode van cadeaus kopen voor mijn gevoel vlak na de zomervakantie te komen en zo blijft er aan het einde van mijn geld altijd nog een groot stuk maand

over. Misschien dat voor een dwaas als ik, de precessie (oh, wikipedia, don't ever leave me) van de aarde wat langzamer mag.

Gelukkig is er nu, na strubbelingen, weer een prachtig en tevens tjokvol ACD-blad. In dit blad staat ondermeer een interview van mede-Schiedammer Jarl Ivar van der Vlucht, waarin hij ondermeer uitlegt hoe hij onderzoeksgeld heeft gekregen. Ook wordt verhaald hoe je een studiebeurs kan krijgen om in het buitenland te studeren. En natuurlijk lees je hier in dit blad de mooiste trivia over geld het eerst. Oud-calculusdocent Peter de Paepe maakt een paar mooie observaties. Ook hebben we een aantal mensen bereid gevonden om over hun stage te schrijven, zodat onze leden een goed geïnformeerde keuze kunnen maken daarnaar. Zo heeft

Esther Vleugel een stage in onderzoeksmuseum Nemo gedaan en heeft Rebecca de Leeuw grote transcriptie van transgenen voor elkaar weten te krijgen. Carien van Aubel heeft het verslag van haar stage, waarin ze onderzoek deed naar watersplitsing, gedeco-reerd met een tekening van

een boom (wellicht past hij niet in het blad, maar dan is hij misschien wel bij de artieste opvraagbaar). Verder beargumenteert de CBA waarom ze geen zwarthemden zijn, doet de ABC verslag van de activiteiten van de afgelopen tijd, maakt oud-voorzitter Sjoerd Slagman minder taalfouten dan ooit en doet de nieuwe voorzitter Christiaan Mul zijn intrede. Ook doet Stijn Kok verslag van zijn avonturen als intreeweekbegeleider. En er is ook nog een puzzel met als bonusvraag: (of

is het ; Kasper?) wat verbindt de namen van de vier jongens in de klas? Kortom, met het jullie toegewenste leesplezier zit het wel snor, zeker tijdens Movember. Nu rest mij nog slechts, met mijn welgemeende excuses dat ik dit twee bladen geleden niet heb gedaan, namens de gehele redactie, Sara Molinari, Soraya Sluiter en Carien van Aubel te danken voor hun jarenlange inzet in de redactie van het ACD-blad.

Van de oude voorzitter

Sjoerd Slagman

Nu is het toch echt tijd voor mijn laatste stukje in deze rubriek! Als dit blad uitkomt dan ben ik alweer ongeveer een maand (of iets langer, red.) geen voorzitter meer, maar ik zal jullie nog even op de hoogte brengen van wat er allemaal gespeeld heeft in de laatste maanden. Sinds het uitkomen van het vorige reguliere blad is er toch alweer het een en ander gebeurd.

9 juni vond de bèta-bandjesavond plaats. Op deze avond streden bandjes van de verschillende bèta-studieverenigingen

tegen elkaar om de eer en de liefde van het publiek te winnen. Helaas zat er dit jaar geen ACD-bandje tussen, maar de muziek was lekker en gevarieerd, dus het was een leuke avond.

Op 20 juni was het tijd voor wat serieus, om 15:00 uur begon die dag de verkiezings-ALV, waarop gestemd ging worden over de toekomst van het ACD. Christiaan Mul, Rebecca de Leeuw,

Tommy van Schayik, Nikki in 't Ven,

Stijn Kok en Jurn Heinen doorstonden die dag de vuurdoop en sindsdien stond vast dat zij het volgende ACD-bestuur zouden gaan vormen, proficiat!

Vlak hierna was het alweer tijd voor het einde van het academisch jaar en dat werd groots gevierd. Op 1 juli vierden we samen met Congo dit heuglijke feit buiten op het gras voor het Science Park. Er was ruim voldoende drank aanwezig, het weer was aardig, al waaide de tent nog wel even om, maar dat mocht de pret niet drukken. Het feest ging door tot in de vroege uurtjes en aan de foto's en de vele leuke reacties te zien was het een zeer geslaagd feest.

Na enkele maanden vakantie, waaraan ieder zo zijn eigen invulling gegeven heeft, was het tijd voor het nieuwe jaar. Op 29 september begon de facultaire introductie. Onze nieuwe eerstejaars-studenten kregen 29 en 30 september een idee wat er zoal komt kijken bij zo'n studie scheikunde, om daarna helemaal los te gaan in het studenten-leven.

Op 2 september volgde ook de introductie voor de nieuwe Master-studenten. Samen met Christiaan heb ik gepoogd de nieuwe Masters warm te maken voor het ACD.

Na nog een weekendje relatieve rust begon voor iedereen weer het echte leven. Sindsdien word er weer veel gestudeerd. De eerste weken waren

vrij rustig, maar toen de bètabar weer open ging barstte het feest weer helemaal los. Zoals gewoonlijk wisten de scheikundigen het beste de bar te vinden, waarin we gelukkig ook de eerstejaars meekregen, die het prima naar hun zin hadden, volgens mij.

Vier dagen na deze bètaborrel was het tijd om definitief afscheid te nemen van mijn positie als voorzitter van het ACD. Na een stevige ondervraging door de leden, als het gaat om financieel beleid, was het tijd om te wisselen. Het nieuwe bestuur was aangesteld, die ik hierbij alsnog hartelijk wil feliciteren. Hierna kwam nog een fantastische constitutieborrel, maar ik neem aan dat Christiaan daar van alles over zal vertellen.

Dan rest mij nog slechts mijn oud-bestuursleden te bedanken. Kasper, Tom, Nikki, Stijn en Chu Chu, het was een fantastisch jaar, ik heb me zeer goed vermaakt. Jullie hebben echt topwerk geleverd, ik denk dat iedereen hartstikke tevreden kan zijn met wat wij neergezet hebben, als bestuur. Hartstikke bedankt!

Succes bestuursleden van het 66e, ik heb alle vertrouwen in jullie!

Van de nieuwe voorzitter

Christiaan Mul

Beste Leden,

Wederom heb ik het recht om een stukje te schrijven voor het ACD-blad. Vorige keer was de EJW-editie, dus die hebben jullie misschien niet gelezen, maar deze wel! Omdat we met het bestuur nog niet zo lang bezig zijn en jullie ons daarom nog niet supergoed hebben leren kennen, zal ik het bestuur '11-'12 nog even voorstellen.

Ikzelf, Christiaan, ben de gelukkige voorzitter en een echte ras-Amsterdammer. Daarnaast heb ik een voorliefde voor piraten, Vikingen, ridders en eigenlijk alles wat badass is. Komend jaar zal ik me inzetten voor een soepel draaiend bestuur en een goede communicatie naar de buitenwereld toe.

Aan mijn rechterhand staat Tommy, de penningmeester. Deze Brabander houdt wel van gezelligheid - kijk maar naar zijn lieveheersbeestjes-outfit - en past daarom ook prima bij het bestuur. Toch zal hij erop moeten letten dat de verenigingskas niet leeg-

loopt en bij voorkeur speelt hij hem zelfs aan.

Rebecca, onze secretaris, is op de foto te herkennen aan haar kattenootjes. Zij is ook een Brabo en niet minder gezellig dan de rest van het bestuur. Van alle mensen in het bestuur zou ze zomaar de meeste wereldkennis kunnen hebben. Mochten jullie een goed geschreven brief zien, ook al staat mijn handtekening eronder, dan zit het er dik in dat zij die geschreven heeft.

Nikki kennen jullie allemaal, zij is de gemaskerde kat. Vorig jaar heeft ze dezelfde functie gehad die ze dit jaar zal vervullen, namelijk vice-voorzitter. Hoe gaat het met de commissies? Wie staat 100 keer op de taartlijst? Waar gaan we heen met de LEC? Allemaal

vragen waar Nikki probeert een antwoord op te vinden.

De commissaris onderwijs komend jaar is Jurn, een gezellige jongen met wie we geen van allen ruzie willen. Hij is namelijk een oranje pimp. Ik heb er vertrouwen in dat hij komend jaar met hetzelfde enthousiasme als waarmee hij vecht en feest deze taak tot een voorspoedig einde zal brengen.

Uiterst links op de foto staat ook een bekende van jullie, Stijn. Commissaris

activiteiten (en borrels), fantastische gozer en altijd gezellig. Na vorig jaar de ABC helemaal op de rails te hebben gezet, vindt hij het nu tijd om een beetje snelheid te maken, keihard!

Komende tijd zijn er weer verschillende activiteiten en borrels. Lees vooral verder als jullie ze niet willen missen. Wij hopen jullie daar allemaal te zien zodat we er weer een gezellige tijd van kunnen maken.

Tot dan!

Van de ABC

Stijn Kok

Hey party people!

Tijd voor weer een verslag van de waanzinnige activiteiten die de ABC voor jullie heeft georganiseerd de afgelopen tijd. De meesten zullen er zelf bij zijn geweest, maar voor degenen die dat niet waren: jullie hebben wat gemist.

Voor de vakantie waren er cocktails in de Bëtabar voor een zacht prijsje. En nadat we daar een aantal van achterover geslagen hadden, konden we mooie herinneringen ophalen over de buitenlandexcursie tijdens de Back-to-

the-BEC-borrel in café Valentijn. Op de laatste bètaborrel voor de zomer-vakantie had alles een zacht prijsje, want de overgebleven sterke drank en Belgische biertjes moesten op. Dat was zeker voor herhaling vatbaar.

En dan was er natuurlijk het geweldige en nu al legendarische eindfeest, inclusief barbecue.

Voor mij persoonlijk een van de stressvolste dagen die ik meegemaakt heb, maar gelukkig gold dat alleen

voor de organisatie. De samenwerking met Congo verliep hier en daar wat stroef, maar gelukkig kunnen de biologen wel goed feesten.

De hele dag waren we bezig met de voorbereidingen om er een spetterende afsluiter van te maken, en zo rond een uur of vijf 's middags stond eindelijk de legertent van Congo overeind (die was vlak daarvoor nog weggevaaid) met daaronder de DJ-booth, stond de tap open en de barbecue aan. Achter de barbecue stonden de leden van de CWAL vlees te braden, en het duurde niet lang voordat een grote groep mensen op het voetbalveldje in de zon bier lag te drinken en hamburgers zat te eten. Een groep ACD'ers probeerde mensen die in de sloot wilden urineren het water in te duwen. Hier en daar woei een plastic bordje weg door de net iets te harde wind, maar de tent bleef de rest van de avond gelukkig staan. Iedereen die niet in thema was (of niet genoeg in thema) werd met schmink een handje geholpen - later op de avond liep dit enigszins uit de hand en liepen verschillende mensen rond met een volledig zwart geschminkt gezicht. Het bier vloaide rijkelijk, de muziek ging wat harder en de zon ging langzaam onder. De

discolampen gingen aan en voor de DJ-booth begon een groep dansende mensen zich te verzamelen – er hing een echte festivalsfeer en steeds meer mensen gingen steeds meer uit hun dak. Ik zal nooit meer vergeten hoe onze (voormalig) commissaris onderwijs in volle vaart op onze niets-vermoedende (voormalig)

voorzitter in rende en deze met een grandioze tackle wist te vloeren. Of hoe een groep biologen besloot dat een van de Dixi-toiletten beter midden op de dansvloer, in plaats van op veilige afstand kon staan. Of hoe om half twee al het bier al op was, waarna we snel kratjes uit de bestuurskamer moesten halen. Was er een tafel? Ik herinner me met het bestuur 2011-2012 op een tafel te hebben gedanst. Enfin, voor de rest waren het vage herinneringen en vooral het gevoel dat het een heftig feestje was. Zeker de volgende ochtend, toen de ABC de teringzooi die er was achtergelaten mocht opruimen – dat was even afzien.

Inmiddels zijn we weer met het collegejaar begonnen en de bètaborrels zijn weer van start gegaan. Ik wil iedereen er nog even op wijzen dat er op vrijdag altijd frietjes,

salade en vlees te koop is bij Sorbon (dus geen doodgekookte groente). Extra reden dus om nog even te blijven hangen en bier te drinken. Helaas kon het zweefvliegen niet doorgaan wegens onstuimig weer, maar dat gaan we in de lente nog eens proberen.

Ten slotte was er de Pokerborrel. Een spannende strijd werd gevoerd tussen ervaren en minder ervaren spelers met als inzet een zelf meegenomen cadeautje. De titel werd verdedigd door Kasper en hij wist wederom overtuigend als winnaar te eindigen.

Hij nam vervolgens alle eetbare cadeautjes mee. Ondergetekende werd onverwacht tweede (ik heb o.a. roze konijnenoortjes gewonnen) en de verrassing van de avond was natuurlijk Lara, die de eer van de eerstejaars verdedigde en met glorie als derde eindigde.

Op het programma voor de komende tijd staan er onder andere een nieuwjaarsfeest en een spelletjesborrel, dus hou je mail en facebook in de gaten, dan zien we je snel op een van onze activiteiten of borrels!

Docent in het licht

Interview met Jarl Ivar van der Vlugt door Suzanne Flaton

Volledige naam: dr. ir. Jarl Ivar van der Vlugt

Geboorteplaats: Schiedam

Huidige woonplaats: Utrecht

Waar is de interesse voor scheikunde vandaag gekomen?

Door een enthousiaste leraar op de middelbare school, zoals het hoort. Iemand die zelf gepromoveerd was in Twente en heel keurig maar ook heel aanstekelijk kon vertellen over chemie. Hij was ook dominee, eigenlijk een aparte combinatie. De eerste les begon hij met natrium in een bak met water te gooien in de schooltuin en ja, toen was mijn interesse wel gewekt.

Hoe ben je uiteindelijk op de UvA terecht gekomen?

Het korte verhaal is door middel van een vacature. Het lange verhaal is, na studie en promotie in Eindhoven en

postdocs in Amerika en Duitsland ben ik eerst teruggegaan naar Eindhoven met een eigen onderzoeksbeurs. Daar heb ik anderhalf jaar gezeten. Toen kwam, onder andere, de vacature voor deze positie langs. Ik had ook nog andere dingen lopen, maar kennelijk wilden ze me hier graag hebben. Het leek mij ook wel een goed idee, dus toen ben ik drie jaar geleden hier begonnen.

Wat voor taken heb je hier op de Uva?

De standaard taken die een UD'er heeft. Het opzetten van een eigen onderzoek en meelopen in onderzoek dat al gaande is in de groep. Dat loopt best aardig nu. Ook onderwijs geven: onder andere studenten begeleiden in de groep hoort erbij. Samen met Bas en Joost doe ik de mastercursus Homogene Katalyse. Daarnaast ben ik verantwoordelijk voor een aantal practica: het vroegere practicum 2, dat nu wordt omgebouwd naar een nieuw geïntegreerd organisch-anorganisch practicum energie en duurzaamheid (samen met VU). En ik ben nu verantwoordelijk voor het vroegere labvaardigheden en chemie practicum 1. Dat zijn de concrete onderwijstaken op dit moment. Ik ga waarschijnlijk binnenkort ook werkcolleges geven. Ja, en management, dat varieert van wat interne groepszaken tot meedenken met hoe het moet met nieuwe tutors en academische vaardigheden, in die lijn, waar Sape Kinderman verantwoordelijk voor is.

Bovendien zit ik in de "organisatie" van een nieuw initiatief, dat de

directeur van HIMS heeft geopperd, om een AiO-lezingencyclus om de twee weken op te zetten. Alle AiO's van het instituut worden geacht om twee keer gedurende hun promotie,

voor het gehele instituut (of tenminste degenen die op komen dagen, maar aangezien er een gratis lunch bij zit en mensen ook graag nieuwe chemie horen, komt dat meestal wel goed) een algemene presentatie te geven over het onderzoek. Dus in eerste instantie, als je net begint, een verhaal over waar je vier jaar van je leven aan gaat besteden en waarom dat nuttig is. En redelijk aan het einde wat er uiteindelijk uit is gekomen en hoe je dat kunt plaatsen in het brede kader. Dat vind ik een goed initiatief, dus daar probeer ik, samen met Bernd van computational, wat meer inhoud aan te geven.

Je hebt voor een onderzoek een ERC-beurs gekregen. Wat houdt die beurs in?

Nou, concreet houdt het in dat ik anderhalf miljoen euro vrij te besteden heb voor onderzoek. Dat klinkt veel

meer dan dat het is, want ik ben al een flink stuk van dat geld kwijt aan kostenposten die ik zelf ook niet helemaal begrijp, waaronder mijn eigen salaris. Ik heb plek om drie promovendi aan te nemen en ik heb een aantal jaren voor ervaren onderzoekers: postdocs.

Het thema van het onderzoek, zoals ik dat verkocht heb aan de commissie met een interview en een presentatie, is om eerste-rij-overgangsmetalen, dus de metalen die de natuur ook gebruikt (ijzer, nikkel, cobalt, koper) samen te laten werken met liganden. Die liganden zijn er niet alleen om het metaal vast te houden en z'n werk te laten doen, maar ook om actief mee te denken en mee te doen in de katalytische cyclus en in de activering van kleine moleculen zoals ammoniak, water en CO₂. Dat is een algemeen concept, maar ik heb een aantal ideeën over de typen liganden die daarvoor nodig kunnen zijn of nuttig kunnen zijn, specifiek uitgewerkt voor die drie substraten. Dan wil ik eerst gaan kijken hoe je die substraten kunt activeren. Dat is één ding, en als dat dan lukt, wat we wel hopen, hoe je die kleine moleculen dan ook kunt laten reageren met alkenen, zodat je heel makkelijk alkenen kunt functionaliseren met water, ammoniak of CO₂. Daarmee kun je dan heel atomefficiënt naar moleculen toe die breed toepasbaar zijn in de industrie. En daar heb ik vijf jaar de tijd voor. De startdatum is 1 januari, dus ik ben op

zoek naar mensen! Ik wil zo snel mogelijk een AiO aanstellen en dan in de loop van het eerste jaar nog twee. De ervaren postdocs neem ik pas aan op het moment

dat ik iemand vind die geschikt is, daar ben ik iets flexibeler mee. Die AiO's hebben natuurlijk vier jaar de tijd en het project loopt vijf jaar, dus de AiO's moeten in het eerste jaar worden aangesteld, anders is het geld op voordat de AiO klaar is.

Hoe krijg je zo'n ERC-beurs?

Nou, krijgen doe je hem niet zomaar. Het is een Europese beurs, dus het begint met een call op de website dat je je verzoek kunt indienen. Het is een voorstel dat in tweeën geknipt is. Je moet eerst een kort, vijf pagina's tellend voorstel schrijven, waarin je beknopt uiteenzet wat je van plan bent te gaan doen en daarnaast moet je dan een uitgebreid CV opgeven over wie je bent, wat je gedaan hebt en hoe geweldig je wel niet bent. Zo van, ik moet per se deze beurs hebben, kijk maar naar mijn kwaliteiten. Daar gaat een commissie van een man of 15 naar kijken en die besluiten of je wel of niet door mag naar de tweede ronde. Die ronde twee houdt een interview en een presentatie in voor diezelfde commissie. Voor de eigenlijke presentatiesessie wordt in de tweede ronde ook inhoudelijk naar deel 2 van het voorstel gekeken, door de commissie en

door externe referenten. Deel 2 houdt in dat je 15 pagina's moet schrijven over datzelfde voorstel en wederom jezelf een beetje op de borst moet kloppen, maar dat wel een stuk minder. Het vervelende is dat deel 2 al tegelijk met deel 1 moet worden ingeleverd. Dus je bent 20 pagina's aan het schrijven en je weet niet eens of de laatste 15 pagina's wel worden gelezen. Het is dus een hoop werk voor een 12-procent-slagingskans.

Uiteindelijk mocht ik door naar de tweede ronde. Dat is me de tweede keer wel gelukt, de eerste keer was mijn score niet hoog genoeg. Ik had toen iets meer artikelen nodig, iets meer lezingen bij andere universiteiten en commissies. Iets meer blabla. Maar nu mocht ik door naar de commissiepresentatie en interview. Dat was in Brussel. Ik ben de avond van tevoren naar Brussel afgereisd. Ik stond om 8 uur 's morgens in een heel groot kantoorgebouw waar ik vervolgens twee uur peentjes heb zitten zweten omdat ik pas om half 11 aan de beurt bleek te zijn. Toen werd ik naar boven gebonjourd en kwam ik in een kantoorje terecht niet veel groter dan mijn kantoor. Daar zaten dus 15 wijze mannen en vrouwen en had ik 10 minuten om een presentatie te houden. En dat ging bijna nog mis ook, want ik zat te klooiën met de afstandsbediening van de powerpoint, maar ik werd niet afgekappt door de voorzitter dus ik was op tijd. Daarna

had ik 20 minuten discussie met eigenlijk de hele commissie, maar de helft heeft zijn mond niet open gedaan. De voorzitter begon en daarna waren er een paar mensen die specifiek naar mijn voorstel hadden gekeken en ook de referent-rapporten hadden gelezen. Die waren heel kritisch, maar wel aardig. Dus ze waren niet zo van, wat een onzin, maar ze vroegen meer van die zaken als: 'Hoe denk je je positie te gaan veroveren binnen het academische geweld van al die grote namen en waarom denk je dat dit gaat werken'. Daar moet je dan antwoorden op hebben. Nou, dat was een half uur. Toen stond ik weer buiten en mocht ik weer helemaal terug met de Thalys. Toen hoorde ik vrij snel, binnen een maand à anderhalve maand, dat ik inderdaad tot mijn verrassing en blijde schrik die anderhalf miljoen zou

gaan krijgen. Toen ging daar nog een hoop papierwerk overheen met contracten en gedoe. Dat is eind augustus allemaal getekend. Er waren bijna 4100 inzendingen en er zijn er 480 uitgekozen, dus ongeveer 12-procent-slagingskans.

Hoe heeft de UvA je geholpen bij de aan-vraag voor de beurs?

Ik ben een aantal van mijn collega's dankbaar, want die hebben echt

gediend als klankbord. Die hebben het voorstel van tevoren gelezen en bekritiseerd. Mijn presentatie heb ik geoefend met een aantal mensen, waaronder ervaringsdeskundigen, want we hebben al twee mensen die zo een beurs hebben binnen het instituut. Dus dat heeft geholpen. Ik ben behoorlijk geholpen met het financiële gedeelte van de zaak en de hele contractenbusiness. Maar het schrijven van het voorstel moet je toch echt zelf doen en de ideeën genereren. Toch is er zeker wel support. En ik ben nog op workshop geweest. Er kwamen mensen uit Den Haag, van agentschap.nl en die regelen al dat soort internationale dingen. Die geven een workshop over wat je in ieder geval niet moet doen en wat je wel kunt doen. Datzelfde heb ik dit jaar gedaan voor nieuwe kandidaten.

Zijn er ook nog andere dingen die je graag wilt onderzoeken?

Genoeg. Ik ben nu met een ander voor-

stel bezig waar ik naar stikstof-active-ring wil kijken. Als het me lukt om met dit ERC-geld om ammoniak te kunnen koppelen met alkenen, dan zou je je kunnen voorstellen dat je ammoniak maakt uit stikstof en waterstof. En dan zou je ook van stikstof naar amines kunnen gaan, als je die eerste stap ook onder de knie krijgt.

Maar wat een beetje de heilige graal is, is om met de goedkope metalen, zoals ijzer, dingen te doen die nu alleen met heel dure metalen kunnen, zoals rhodium en palladium. Ik hoop daar de eerste aanzet voor te geven, voornamelijk voor die kleine moleculen. Als je dus ijzer zou kunnen gebruiken in plaats van palladium of rhodium, dat zou echt heel gaaf zijn. Verder zijn reacties met licht erg interessant. Daar werken we ook aan in de groep, bijvoorbeeld om water te splitsen met licht. Dat is energetisch geen eenvoudig proces. Je krijgt dan in eerste instantie zuurstof en elektronen en protonen die je kunt omzetten naar waterstof. Maar die kun je ook omzetten

WWW.PHDCOMICS.COM

naar hogere verbindingen. Dus als je die protonen zou kunnen koppelen met CO₂, dan kun je naar mierenzuur of je zou ook naar methanol kunnen. En als je dat allemaal lichtgedreven zou kunnen doen, zou dat heel mooi zijn.

Is er iets wat je zelf nog kwijt wilt aan alle scheikundestudenten?

Ja eigenlijk wel, zorg voor een gezelligere plek dan het academisch kwartier, ook al is het beter dan niks. Want de Roetertoeter was toch echt een heel geschikte ontmoetingsplaats en veel meer dan dat. In Eindhoven hadden we dat probleem in eerste instantie

ook toen we tijdens mijn studententijd naar nieuwbouw gingen. Er was toen geen plek ingeruimd voor een borrelruimte. Dus de borrelcommissie heeft een tijd lopen leuren met een mobiele tap en koelkastjes en na heel veel ge-lobby en gedoe hebben ze dan uiteindelijk toch een borrelruimte kunnen vinden. Die moesten ze zelf bouwen en verbouwen maar dat is er nu weer. Dus ga op de barricade staan en zorg voor die borrelruimte.

En zonder te prekerig over te komen, heb plezier in je studie en wees kritisch op wat je leert. Leer kritisch denken. Wel geloven wat je docent je vertelt, maar verder heel kritisch denken.

Fietspadblues

Peter de Paepe

Vroeger liep ik altijd van Amsterdam CS naar mijn werk, zo'n twintig minuten. Sinds ik met pensioen ben mis ik dat vertrouwde loopje, maar ik heb nu meer tijd om mijn conditie wat op peil te houden en fiets vrijwel elke dag een kilometer of 20-25, direct na het ontbijt. Je hebt al gauw in de gaten dat het hier altijd waait! Ik probeer het dan ook zo te doen dat ik begin met tegenwind en voor de wind weer op huis aan kan.

Fietspaden zijn soms verdeeld in twee

stroken, een voor het heen- en de ander voor tegemoetkomend fietsverkeer. Trouwens, ook als er maar één strook is komen er geregeld fietsers van de andere kant je tegemoet. Sommige paden zijn mooi geasfalteerd, andere zijn gemaakt van trottoirtegels, al dan niet losliggend. En vaak is het fietspad tevens voetpad.

Veel gebruikers van het fietspad zijn heren en dames in het verkeer. Veel betekent dat er ook andere zijn, minder oplettend en/of minder beschaafd.

Bij het passeren van twee of drie jeugdige voorgangers die breed uitgewaaierd naast elkaar rijden, bel ik meestal om aan te geven dat ik erlangs wil. Commentaar is niet van de lucht, 'we zijn niet doof', hoor ik dan, of 'je kunt er toch wel langs?'. Wordt er ruimte gemaakt, dan is dat vaak met duidelijke tegenzin. Ook als ik een alleenrijdende fietser passeer bel ik meestal om aan te ge-

ven dat ik eraan kom. Want hoe vaak gebeurt het niet dat deze persoon plotseling zonder op of om te kijken en zonder richting aan te geven naar links afslaat en ik vol in de remmen moet. Van rechts steken plotseling voetgangers over bij een bushalte of rijden, van de oprit van hun huis komende scholieren, zonder te kijken of er iets aan komt pardoes het fietspad op: het zijn allemaal redenen om alert te blijven en zeker niet te hard te willen rijden binnen de bebouwde kom.

Je komt ook steeds meer scootmobiels tegen op het rijwielpad. In de regel is dat geen probleem, maar laatst reed er een met een rokende en bellende bestuurder voor me, met nog een hondje aan boord ook, een beetje het midden van het pad houdend, zo dat ik haar alleen over het voetpad kon passeren. Het komt ook voor dat je stuit op twee pratende scootmobiels, stilstaand op het fietspad.

Daar vergeet ik bijna de hondenuitlaters die hun honden los (meestal verboden!) laten lopen. Nader ik die, dan roept baasje na mijn gebel: 'kijk uit' of: 'naar rechts', en desgevraagd hoor ik dan dat ze het niet tegen mij maar tegen de hond hebben. Het gebeurt ook dat de hond - neem het hem eens kwalijk - onvoorspelbaar van links naar rechts over het

pad holt en mij niks anders rest dan tot stilstand te komen. 'Bedankt' zegt baasje dan. 'Niet zo handig', leg ik haar uit, 'ik had wel tegen hem aan kunnen rijden!' Of: 'ik had kunnen vallen'. Geen commentaar, of: 'het pad is er niet alleen voor de fietsers'.

Ik heb het afgeleerd commentaar te leveren op het fietspad. In plaats van een verontschuldiging is er onbegrip of kun je een grote bek terug krijgen. Als iemand een leven lang al denkt dat het pad van hem of haar alleen is, dan zal ik dat zeker niet kunnen veranderen.

En dan hebben we nog wat curiositeiten op het pad: ligfietsen van allerlei soorten waaronder de ei-vormige. Voor automobilisten een crime omdat je ze zo gemakkelijk over het hoofd ziet. Verder natuurlijk de nordic walkers. Dat zijn wandelaars die stokken bij zich hebben waarmee ze hun wandel-

techniek en snelheid zouden moeten verbeteren, maar de meesten hebben zo te zien alleen maar last van die stokken. En soms vliegt er een vogeltje zomaar een eindje met je op!

Fietsen in ons polderland is fantastisch! In een uur tijd zie je prachtige luchten, koeien, schapen, hazen, futen, reigers en als je geluk hebt ook nog een lepelaar. De dag begint weer goed!

Eerstejaarsweekend

Elma Mons

Vrijdagmiddag na college was het voor de eerstejaars tijd om de tassen te pakken en aan de lange reis naar het verre Alphen te beginnen. Wij zaten al een tijdje te wachten op locatie en zagen ze langzaamaan binnendrupelen. De tweede shift had meteen een goed verhaal: de trein was doorzocht door politie omdat iemand een zwaard bij zich had (voor zover wij weten niemand van ons). Hierdoor kwamen shift twee en drie tegelijk aan in Tilburg, waar tot ieders verbazing bleek dat ze met ± 70 man in de lijnbus pasten. Het meest verrassende moment kwam echter pas toen deze propvolle bus ineens op de stoep van de Kiek stond—ode aan de buschauffeur die ze voor de deur heeft afgezet!

's Avonds was het eerst tijd voor pasta en daarna voor het nachtspel. De begeleiders deden flink hun best om

dieren na te doen, klonnen in bomen, of verstopten zich totaal niet in de hoop snel het bos uit te kunnen. Bij terugkeer in de feestzaal bleek dat de muziek maar op fluisterniveau afgespeeld mocht worden (85 dB), tot frustratie van velen. Het mocht de pret echter niet drukken; het feestje ging gewoon door op de slaapzaal (daar ging mijn enige nachtrust van het weekend) en daarna werd er 'geslapen' in de stapelbedden.

Van uitslapen kon er echter geen sprake zijn: de volgende ochtend stond een speurtocht op het programma. Gewapend met breinaalden vertrok iedereen naar het bos, waar de begeleiders wachtten met een uitgebreide selectie aan maffe opdrachten. Het feit dat er bonuspunten te verdienen waren als je de begeleider wist

te vermaken heeft voor veel hilarische taferelen gezorgd. Bovendien werkte het weer prima mee; tussen de opdrachten door kon je overal groepjes zien ontspannen en lunch eten in het zonnetje.

Bij de Kiek was ondertussen een stormbaan klaargezet. Toen de groepjes terugkwamen kon er eerst op gerelaxt worden en later konden ze elkaar uitdagen. De schaafplekken op de armen geven een goede indicatie van het enthousiasme waarmee dit gedaan werd. Daarnaast was er megatwister, voetbal, volleybal, pingpong, een heerlijk zonnetje en natuurlijk bier... Een prima middag dus. Het avond-eten, bereid door onze geweldige ACD-kookploeg, kon buiten opgegeten worden. Na het eten was er de pubquiz, waarna ieder groepje op de foto ging in outfit horend bij hun Disney-film.

Een paar biertjes later was het tijd voor de bierestafette. Hij begon lekker, met de heren voorzitter en ex-voorzitter, die de NSA eens even lieten zien hoe het hoort. Sinds wanneer moet je over-eind blijven? Helaas was het kort daarna uit met de buitenpret; de beheerster kwam op weinig subtiel wijze duidelijk maken dat het al na 11 uur was en dat we stil moesten zijn. We vertrokken terug naar binnen en om de teleurstelling een beetje goed te maken, werd er een happy hour uitgeroepen.

Voor veel mensen ging de drank hard en eindigde de avond vroeg, maar een selecte groep ging hard door tot het einde—het bewijs is op facebook te vinden. Veel van hen geven aan zich dit fotomoment niet meer te herinneren, wat al genoeg zegt over het verloop van de avond. Op tafels dansen was geen uitzondering. Het duurde niet lang voor het tijd was om het laatste fust leeg te drinken. Met vier bier voor één muntje gaat dat erg goed. De resultaten van deze aanbieding kunnen stuk voor stuk bijgeschreven worden in het grote boek der EJW-legendes.

Rond half 8 lag bijna iedereen te slapen, behalve ondergetekende die samen met de ochtendploeg het ontbijt klaar heeft gezet. Als tegenprestatie hiervoor mochten wij de eerstejaars en begeleiders op subtiel wijze wekken, wat natuurlijk erg gewaardeerd werd. Voor hen die na deze nacht snel op konden staan waren er nog koude pannenkoeken. De begeleiders werden nog even in het zonnetje gezet en de prijs voor het beste groepje werd uitgereikt (megatoffe Disney-video-banden, wie wil dat nou niet?). Daarna was het tijd om op te ruimen. Aan alles komt helaas een eind. We kunnen terugkijken op een geweldig weekend en ik geloof dat 128 man deze zondagnacht uitstekend geslapen hebben. (Red. De foto's van dit weekend zijn te vinden op pagina 2.)

Verjaardagskalender

De jarigen in november, december en januari

November

- 3 Dave Poldervaart (1986)
- 5 Merel Hondebrink (1989)
- 7 Wesley Jacobs (1991)
- 9 Jorrit Smit (1988)
- 10 Melle de Groot (1991)
- 13 Robin van Amersfoort (1990)
- 17 Andr j Zawierko (1989)
- 18 Raoul Plessius (1991)
- 24 Arnout Hartendorp (1991)
- 27 Jelmer Koole (1985)
- Jannie Vos (1987)

Januari

- 7 Petra Jansen (1987)
- 10 Vincent Tijms (1980)
- 12 Menzo Mulisch (1992)
- Christopher Salt (1983)
- 14 Marloes Houkje (1991)
- Victor Santoro (1991)
- 19 Michael van den Brink (1993)
- 24 Dayinta Perrier (1989)
- 27 Simone de Baan (1992)
- 29 Wesley Böhmer (1991)
- Guido Guijt (1985)

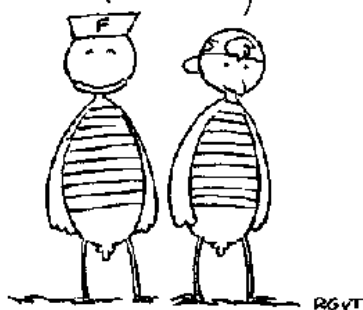
December

- 1 Joran Bloem (1989)
- Basilia Pires (1989)
- 3 Kasper van den Hurk (1986)
- Didier Lotion (1985)
- 6 David van Uyl (1987)
- 7 Elma Mons (1989)
- 8 Sanne Berbers (1992)
- 15 Bas van Kesteren (1991)
- Renee Haver (1988)
- 16 Milou van Rooij (1989)
- 19 Joost Vis (1987)
- 31 Robin de Boer (1990)

FOKKE & SUKKE
FELICITEREN JE MET JE VERJAARDAG

VAN HARTE!

HELIKEN?

De CBA

Fictief verslag door Abel Schootemeijer

De Commissie Belangenbehartiging ACD.

Op de constitutieborrel van het 66e ACD-bestuur heeft men voor het eerst met hen kunnen kennismaken, toen zij het gastenboek met harde hand beschermden. Sinds die tijd is dit gezelschap berucht en wordt het verguist en geminacht. Bestempeld als een zootje onsympathieke, naargeestige, moreel onhygiënische ellendelingen. Weerzinwekkende wannabe-paramilitairen met een adelaar op hun hemd. Zijn de mensen uit deze knokploeg wie ze lijken te zijn? We laten ze aan het woord.

Rolf kan zich niet vinden in alle negatieve kritiek. “*Knokploeg* is eigenlijk de terminologie waar we juist niet naartoe willen. Wij proberen ACD'ers die dat nodig hebben gewoon zo goed mogelijk te helpen in bepaalde situaties, dat is alles”.

Rosa: “Adelaars zijn heel interessante, sympathieke vogels. Ik snap niet waar al die vooroordelen vandaan komen. Wist je dat een adelaar-ouderpaar samen hun kroost opvoedt en dat ze elkaar tot aan de dood trouw blijven?

Waar vind je dat nog tegenwoordig”.

Op de opmerking dat de adelaar een veelgebruikt fascistisch symbool is, stelt Abel dat de keuze voor een adelaar als symbool, hoewel smaakvol, wat dat betreft misschien wat ongelukkig is.

Kritiek dat de CBA onnodig veel geweld gebruikt, wordt door Sven van de hand gewezen: “Kijk, je moet je wel bedenken in wat voor situatie we zaten bij de constitutie. We hebben ons favoriete ACD-lid (Jurn) en onze waardigheid (ons gastenboek) voor ons kunnen behouden zonder daarbij mensen ook maar enig fysiek letsel toe te brengen. Als jullie ons willen veroordelen omdat we níet werkeloos toezagen terwijl men probeerde om ons onze kostbaarste bezittingen te ontnemen, mogen jullie dat zeker doen.”

Kasper sluit af met de boodschap dat de CBA blij is dat ze even duidelijk hebben kunnen maken dat elke twijfel over hun drijfveren of politieke achtergronden totaal ongegrond is. “Wij strijden alleen maar voor rechtvaardigheid”, aldus Lukas.

Buitenlandse studiebeurzen

Arthur Newton

Veel studenten zoeken het avontuur na ongeveer 2 jaar UvA vaak op in het buitenland. Als je zelf zo'n student bent dan kan je weten dat er al veel mensen van het ACD je voor zijn gegaan. Zo is Freek Ruesink (al eerder in het blad verschenen bij "Hoe gaat het met?") naar York gegaan voor zijn bachelorproject. Ook Sander Willemse is naar Engeland gegaan, met een Erasmusbeurs naar Warwick University. Natuurlijk gingen deze heren alleen naar Engeland voor de korte rokjes van het wat weelderigere type meisjes. Gelukkig heb je ook veel opties voor andere landen.

Het buitenland opjagen kan heel verfrissend werken, zeker voor de enthousiasme voor de studie, maar het vergt wel veel voorbereiding van jezelf in sommige gevallen. De UvA heeft afspraken gemaakt met verschillende universiteiten in Europa waardoor het tripje wat makkelijker te regelen is. Vooral als je naar Amerika wilt, of iets dergelijks exotisch, wordt het urenlang formulieren invullen om zeker te stellen dat je geen terrorist bent, ondanks het feit dat je scheikunde studeert en er misschien schunnig uitziet. Kijk maar naar Vincent Vreeken en Marko Pet-rack.

Ze wilden allebei een half jaar in Amerika studeren, maar alleen Vincent mocht mee, allemaal omdat Marko zijn baard niet had geschoren en een Kroatische achtergrond heeft.

Daarom adviseert de UvA dat je vroeg moet beginnen met voorbereiden. Niet

alleen omdat het contact tussen jou en de universiteit lang kan duren, maar vooral om het andere heikelpunt: geld. Als je terugkijkt had je

misschien al het biergeld om kunnen zetten naar half-jaar-exotisch-landgeld, maar daar denk je dan niet aan. Wat veelal niet bekend is, is dat je door middel van beurzen een heel eind kan komen, als je maar vroeg begint. Daarvoor deze uit de student.uva.nl geplukte informatie om de drempel tot informatie wat lager te maken.

De makkelijkste manier om aan geld te komen is wel de Erasmusbeurs. Dit is de beurs die je krijgt als je naar een universiteit gaat waar de UvA vantevoren al een afspraak mee heeft. Dus als je binnen Europa wilt blijven, voor een stage of gewoon studeren, kan je rekenen op een 175 euro per maand plus je studiefinanciering omdat je

ingeschreven blijft bij de UvA. De periode moet minimaal 3 maanden zijn en het moet onderdeel zijn van je studie, dat spreekt voor zich lijkt me.

Je kan kiezen uit universiteiten uit vrijwel heel Europa. Zo kan je onder andere naar Zaragoza, Bologna, Warwick, Berlijn, Koppenhagen en dat allemaal door simpel het aanmeldformulier in te vullen vóór 1 maart vóór het jaar dat je wilt beginnen.

De STUNT-beurs is ook vrij simpel, al is het niet veel wat je krijgt. Eenmalig krijg je een bedrag gestort waarvan de hoogte ligt aan waar je naartoe gaat en wat je kosten zullen zijn. Dit houdt in dat je een begroting moet maken van je verwachte kosten. Hiervoor is het dus al handig als je een kamer en dergelijke hebt geregeld. Het bedrag hoeft niet hoog uit te vallen, zo heeft de eerdergenoemde Vincent Vreeken kunnen wachten op een paar honderd euro voor een reis naar San Fransisco voor een half jaar. Reken er dus niet op dat deze beurs je kosten kan dekken. Het is alleen mooi meegenomen.

Ook het AUV, de Amsterdamse UniversiteitsVereniging beheert een fonds speciaal voor studenten, onder andere voor studenten die naar het buitenland gaan, dus aan dit fonds moet je meer trekken. Wederom krijg je een bepaald

bedrag uitgereikt afhankelijk van de stageplek die je hebt geregeld. Ditmaal krijg je het geld ook pas aan het eind van je project als je je verslag hebt ingeleverd. Dit wordt dus teren op je tandvlees in de periode dat je daar zit, niet bepaald een lifesaver.

Naast de simpele weg is er ook nog een weg voor de uitverkorenen onder jullie. De beurzen voor mensen die echt eens iets willen bereiken. Zo bestaat er het VSB-fonds, een beurs voor de echte bikkels. Studenten die klaar zijn met de bachelor of master kunnen zich hiervoor aanmelden. Hiervoor is wel een selectieprocedure. Zo moet je een uitgewerkt plan hebben voor je tijd in het buitenland en moet je de hoge piefen zien te overtuigen dat jouw plan echt de bom is en je als een toppertje terugkomt. Dit klinkt heel erg vermoeiend, maar denk erom, je kan een bedrag tot 10.000 euro krijgen (zijn dat vier nullen!!! :O). Natuurlijk moet je wel even de financiële noodzaak aangeven, dus het wordt weer begrotingen maken. De beurs is voor ambitieuze studenten die nog net iets meer willen na hun opleiding en een bepaalde maatschappelijke betrokkenheid hebben. Dat is makkelijk bedacht voor scheikunde.

Deze beurs wordt geregeld vanuit het Nuffic, dus is minder verbonden met de UvA en vandaar ook het vele regel. Het Nuffic heeft ook andere

beurzen zoals het “China”-programma. Alleen zoals de naam al laat weten, je moet wel naar China willen.

Als je het echt wilt en goed gaat kijken en een er een dagje voor neemt, dan zul je zien dat er aardig wat beurzen zijn. Nog meer dan ik er hier kan zetten, het stukje is al zo lang. Het beste advies is om vroeg te beginnen als je

veel geld binnen wilt halen en een goed plan maken. Door de bezuinigingen zullen er verschillende beurzen sneuvelen zoals het Huygens Scholarship Programme, wees er snel bij!

Voor meer informatie bezoek de website: student.uva.nl. Hier staat verrassend veel informatie op, onder meer over studeren in het buitenland.

Intreeweek

Stijn Kok

Als eerstejaars zul je een van de vetste jaren in je studie meemaken qua feesten: naast de Intreeweek en het eerstejaarsweekend maak je alle jaarlijkse fenomenen als het bètafeest, eindfeest en buitenlandexcursie voor het eerst mee (dit alles natuurlijk op voorwaarde dat je erheen gaat, iets wat ik zeker kan aanraden). Als ouderejaars zul je nog vaak met smart terugdenken aan die geweldige tijd. Gelukkig is hier voor de nostalgische ouderejaars iets op bedacht: je kan begeleider worden! Op die manier maak je alles nog een keertje mee, wat gewoon lekker is. Bovendien krijg je gratis eten en leer je de eerstejaars goed kennen, wat naast handig voor het opvullen van commissies ook gewoon erg gezellig is.

Enfin, zo kwam het dus dat ik samen met Nikki met een bordje ‘40’ in een collegezaal in oudemanhuispoort zat te wachten op de eerstejaars scheikunde (en drie eerstejaars wiskunde) die meededen aan de intreeweek. Toen ze eenmaal aangekomen waren en we allemaal een bandje en een gele tas opgehaald hadden met gadgets en reclame, begaven we ons eerst naar het Science Park voor de facultaire introductie. Toen deze aan het eind van de middag was afgelopen begonnen we eindelijk echt aan de intreeweek. In Carré werden de eerstejaars van de UvA verwelkomd door belangrijke sprekers van de UvA en de gemeente Amsterdam en werden we vermaakt door een of andere cabaretier. ‘s Avonds was er ‘intree verenigt’, waarop alle studentenverenigingen zich

mochten profileren – maar het draaide natuurlijk vooral om de stormbaan, de zweefmolen en de bierkrattenrace. Bij de laatstgenoemde hadden we een paar geniale winnende tactieken bedacht (helaas schortte het wat aan de uitvoering ervan).

Dinsdag ging het echter pas echt los. Na afloop van de tweede dag facultaire introductie was er een barbecue met gratis bier. Aangeschoten en lekker volgegeten vertrokken we naar de stad om aan een kroegentocht te beginnen. Een aantal eerstejaars die officieel niet meededen aan de intreeweek en ook een groep ouderejaars sloot zich bij ons aan. Verschillende kroegen werden aangedaan en verscheidene biertjes werden gedronken, er werd slap geluld en er werd zelfs gedanst, sterker nog: de SSRA leek eventjes een besloten ACD-feest. Eens te meer werd kortom duidelijk dat ACD'ers wel weten hoe ze een feestje moeten bouwen. We eindigden uiteindelijk op het Rembrandtplein, waar enkelen nog in de kroeg bleven hangen en de echte feestbeesten tot diep in de nacht bleven dansen in de Escape.

Woensdag waren enkele vroege vogels naar de wake-up-workshops gegaan, de meesten waren echter pas tijdens de lunch van de partij. Vervolgens zijn we

de stad gaan verkennen via een nogal lange (maar ongetwijfeld leerzame) speurtocht. Ondertussen moesten we een paperclip inruilen voor iets beters. Klaas besloot hier werk van te maken

en binnen twee transacties hadden we een zakmes, dus dat ging wel lekker. Helaas zette die lijn zich niet echt voort en zijn we geëindigd met een liedje en een batterij. De middag eindigde in het Westerpark, waar een barbecue voor ons

klaarstond, alwaar Nikki en ik het eten mochten klaarmaken voor onze hongerige eerstejaars. Daarna konden we ons wederom vermaken op een stormbaan, maar er traden ook bandjes op, er was een silent disco en nog veel meer te doen. Iedereen kon zijn eigen t-shirt kopen en bespuiten met graffiti wat echt prachtige creaties opleverde. Echt. Heel mooi. Het vetste feest van de intreeweek moest toen nog beginnen: Plankgas! Het feest werd dit jaar gehouden in de Gashouder. Er was vuur en licht en een disco-bol zo groot als een auto. Ik kende de barman, dus ik kreeg gratis bier en er was patat te koop. Kortom: gekkenhuis.

Donderdag was een rustig dagje. Eerst probeerden we zoveel mogelijk gadgets te verkrijgen op de studentenbeurs in de ArenA (die lastig te vinden is naar het schijnt). Helaas won niemand van groepje 40 de kamers die

verloot werden. 's Avonds gingen we naar de Nes om te genieten van wat theater (biertje d'r bij, altijd gezellig) en daarna was er een film in Pathé de Munt.

Vrijdag was alweer de laatste dag aangebroken van deze fantastische week. We begonnen de dag met lekker wakker worden tussen de beesten in Artis. Hier deden we tevens mee aan een wereldrecordpoging olifantenpolonaise lopen, dat was best hilarisch. Daarna begaven we ons naar het Vondelpark om te loungen. Het werd echt een extreem relaxte middag, met champagne, zon en andere verdovende middelen die goed in de sfeer pasten. Ja, het was mooi. Onderweg naar het eten die avond hebben we nog op een terrasje op de nieuwmarkt genante verhalen aan elkaar verteld (waardoor het eerstejaarsweekend overigens ineens

een stuk interessanter leek). Toen ons buikje vol tapas zat was het tijd voor het eindfeest. Een aantal ouderejaars (de KOEST en tutoren) en ook nog wat extra eerstejaars waren hier ook heen gekomen. De bandjes in Paradiso waren heel erg tof en het publiek was dan ook wild aan het springen. Hoogtepunt was wat mij betreft

Chef's special. Ik moet ook zeggen dat ik de volgende twee dagen de trap niet meer opkwam van de spierpijn door al het springen en dansen. In de Sugar Factory kon je om het kwartier stemmen op je favoriete muziekstijl, de stijl met de meeste stemmen werd het volgende kwartier gedraaid, dat was ook erg grappig. Uiteindelijk was het helaas tijd om naar huis te gaan. Terwijl ik in mijn bedje lag bedacht ik me dat het een vette week was geweest en ZZZZZZ...ZZZZZZ...ZZZZZZ.

ACD 66 jaar!

Tessel Bouwens

4 november was het feest. Gekleed in Lederhosen verplaatsten de scheikundigen zich naar 'de Doos' om daar de ACD-verjaardag te vieren. De feestcommissie had daar samen met de ABC een echt Tiroldecor opgebouwd. Daarbij was er ook gezorgd voor echte Duitse muziek. Ook hing er een enorme vierkante doos waar mensen hun felicitaties op konden schrijven. Rond een uur of elf raakte de Doos steeds voller. Niet alleen met scheikundestudenten van de UvA, maar ook studenten van andere studies of zelfs andere universiteiten kwamen meefeesten.

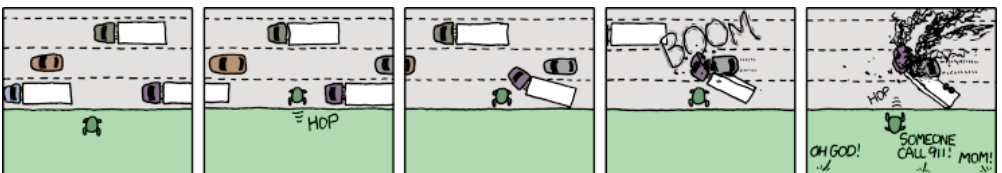
Naarmate de avond overging in de nacht, werd er steeds meer bier genuttigd, wat zorgde voor enkele opvallende zaken. Zo schijnt het dat enkele heren op een gegeven moment buiten aan het rellen waren. Dit resulteerde erin dat een ABC'er een trap uitdeelde en daarbij naar achter viel door een ernstig gebrek aan coördinatie. Ook

schijnt het dat een oud-voorzitter van het ACD en een Koest-lid het wel erg gezellig

hadden samen: ze werden zoenend gespot op de bank. En zoals altijd zijn er ook weer mensen wiens magen besluiten dat ze genoeg hebben van de alcohol... (o.a. ook een ABC'er).

Om 4 uur was wat 'de Doos' betreft het feest afgelopen, Maar de echte party-people waren nog lang niet uitgefeest. Daarom ging Rolf met zijn pet collecteren, zodat het feest nog een uur langer door kon gaan. De barmannen vonden dit echter niet zo heel chill en hebben daarom het uur al blowend uitgezeten. Om 5 uur is de boel helemaal netjes opgeruimd. Al met al kan er teruggekeken worden op een zeer geslaagde verjaardag van de ACD en hopelijk wordt het volgend jaar net zo gaaf! (red. op blz. 43 zijn de foto's van dit feest te vinden.)

Scheikunde vs economie

Dorien Dunnebier

De scheikundestudent over economie

Wat is een econoom?

Iemand die alles van geld afweet.

Wat houdt de opleiding in?

Leren om een eigen bedrijf te starten of om de wereldeconomie te onderzoeken.

Welke vakken denk je dat er worden gevolgd?

Wereldeconomie, economie en recht en waarschijnlijk ook wel wat wiskunde.

Wat zou jij ook willen hebben dat de econoom heeft?

Hm, kan eigenlijk niet echt iets bedenken om jaloers op te zijn.

Wat zou je als econoom kunnen worden?

Je mag bij het journaal zitten om over de crisis te praten. En waarschijnlijk ga je veel geld verdienen.

Waarin overschatten economiestudenten zichzelf?

Eigenlijk in de economie zelf. Ze doen alsof alles draait om economie terwijl deze er eigenlijk juist een puinhoop van maakt.

Zou je wel eens een econoom willen ontmoeten?

Waarom niet? Als scheikundige zul je ze in het bedrijfsleven nog wel tegenkomen.

De econoom over scheikunde

Wat is scheikunde?

De wetenschap van hele kleine deeltjes.

Wat houdt de studie in?

Leren om op het lab te werken en bijvoorbeeld medicijnen te maken. Daarnaast waarschijnlijk ook heel veel theorie.

Welke vakken denk je dat er worden gevolgd?

Biochemie, en vast iets met olie.

Wat zou je ook wel willen hebben dat de scheikundestudent heeft?

Een labbril en labjas. En een grote kans op een baan.

Wat zou je als scheikundige kunnen worden?

In ieder geval niet rijk. Ik denk dat je bij Shell of iets dergelijks gaat werken.

Waarin overschatten scheikundestudenten zichzelf?

Het belang van wetenschap. In de wereld is economie veel belangrijker.

Zou je wel eens een scheikundige willen ontmoeten?

Volgens mij heb ik dat zojuist gedaan.

Hoe goed ken jij... ... onze eerstejaars

Naam: Lara van Duin

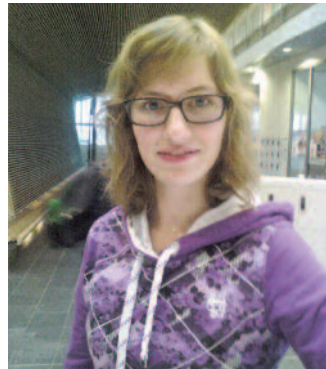
Leeftijd: 19 jaar

Woonplaats: Heiloo

Woonsituatie: bij ouders

Waarom scheikunde?

Ik vond het altijd al een leuk vak en ik hou van proefjes doen. Ik vind het erg interessant om te zien hoe alles in elkaar zit.

Wat vind je van het Science Park?

Mooi gebouw. Lekker groot

Hoe ben je je eerste paar weken hier doorgekomen?

Heel moe en heel brak. De lessen zijn even wennen.

Wat is je favoriete studieboek?

Dat dunne wiskundeboekje, want die is niet zo zwaar.

Hoe kom jij aan je geld?

Ik werk bij een afhaalpizzeria en ik krijg stufi.

Naam: Sjoerd Seekles

Leeftijd: 18 jaar

Woonplaats: Heiloo

Woonsituatie: bij ouders

Wat vind je van het Science Park?

Geweldig! Het gebouw is groot, mooi en nieuw met een station voor de deur!

Hoe ben je je eerste paar weken hier doorgekomen?

Goed! Al veel vrienden gemaakt. Scheikundigen zijn echt toppers!

Wat is je favoriete studieboek?

Chemistry, daar staat simpelweg de leukste informatie in.

Waarom scheikunde?

Mijn opa vertelde altijd over het lab. Het zit er van jongs af aan in.

Hoe kom jij aan je geld?

Ouders, stufi, gulle opa en oma en af en toe een vakantiebaantje.

Naam: Lotte van Rees

Leeftijd: 18 jaar

Woonplaats: Badhoevedorp

Woonsituatie: uitwonend

Waarom scheikunde?

Omdat ik was uitgeloot bij forensisch onderzoek aan de HvA, wilde ik via een omweg toch mijn droomcarrière waarmaken. Vandaar dat ik scheikunde doe, zodat ik hierna de master Forensic Science kan doen.

Wat vind jij van het Science Park?

Ik vind het Science Park een mooi, nieuw gebouw. Het enige nadeel is alleen dat het vrij afgelegen ligt van de stad.

Hoe ben je je eerste paar weken hier doorgekomen?

Doordat de groep van scheikunde vrij exclusief is, leerde ik in de eerste paar weken iedereen snel kennen. Het

gebouw zelf was ook niet moeilijk te doorgronden. Dus ik vond vrij snel mijn weg door de school.

Wat is je favoriete studieboek?
Chemistry.

Hoe kom je aan je geld?

Mijn ouders zijn mijn hoofdsponsors, daarna volgt stufi.

Naam: Iris Landman

Leeftijd: 18

Woonplaats: Ouderkerk aan de Amstel

Woonsituatie: bij mijn ouders
Waarom scheikunde?

Ik vond het al een erg leuk vak op de middelbare school. In de 5e klas op de middelbare school heb ik een scheikundige beroepsoriënterende stage gedaan in het buitenland. Door mijn stage wist ik zeker dat ik scheikunde ging studeren.

Wat vind je van het Science Park?

Heel erg mooi gebouw. Alles is duidelijk te vinden en er is een prettige sfeer.

Hoe ben je je eerste paar weken hier doorgekomen?

Ik kende in het begin nog niemand, maar door de gezellige eerste weken heb ik veel leuke mensen ontmoet.

Wat is je favoriete studieboek?
Het scheikundeboek!

Hoe kom jij aan je geld?

Ik werk momenteel niet. Maar ik heb afgelopen 2 jaar wel veel gewerkt, dus flink wat gespaard. En verder krijg ik studiefinanciering.

Hoe gaat het met...

... Vincent Vreeken

Ik ben nu ruim een maand in Berkeley, Californië. Hier doe ik voor 6 maanden onderzoek in de groep van professor Vollhardt. Eigenlijk ben ik hier bij toeval terecht gekomen. Ik wilde tijdens mijn studie sowieso een keer naar het buitenland en als het even kon naar Amerika. Tijdens mijn masterstage ben ik gaan uitzoeken wat de mogelijkheden waren voor een stage. Ik sprak er toevallig over met Sander Oldenhof, die hier 2 jaar geleden is geweest. Even gekeken of het onderzoek me aansprak en toen een mailtje gestuurd. Binnen een week wist ik dat ik kon komen en 8 maanden later was ik in Amerika.

Ik doe onderzoek naar phenylencobaltcomplexen, wat behoorlijk interessant is en ik heb veel vrijheid om het onderzoek zelf in te vullen.

Daarnaast is Berkeley een superplaats om in te studeren. Naast het onderzoek is er altijd wat te doen: zoveel nieuwe mensen om te leren kennen, er zijn veel feesten, San Francisco ligt om de hoek en er is genoeg tijd om uitstapjes te maken naar LA, Las Vegas etc. En het lekkere weer is natuurlijk ook mooi

meegenomen. Het studeren in het buitenland en in het bijzonder hier in Berkeley is eigenlijk gewoon een en al aan te raden.

Bachelorstudent aan het woord

Rebecca de Leeuw over haar stage bij Epigenetic Gene Regulation

Na ruim vijf semesters studeren was het dan zover: tijd voor Het Bachelorproject. De kers op de taart van je opleiding, het grote project waar je naartoe werkt en dat de laatste stap is voor het felbegeerde diploma. Ik zal eerst kort uitleggen wat een bachelorproject precies inhoudt. Je contacteert een vakgroep waarin je geïnteresseerd bent met de vraag of er een project van ongeveer drie maanden beschikbaar is. In die tijd doe je een kort onderzoek onder leiding van een AiO of een postdoc. In sommige gevallen zul je een AiO helpen met zijn onderzoek door een aantal van zijn experimenten uit te voeren. Na je onderzoek schrijf je hierover een verslag en presenteer je de resultaten. Je werkt veelal zelfstandig, wat het gelijk ook veel leuker maakt dan andere practica, omdat je hier zelf moet nadenken over de experimenten die je wilt uitvoeren.

Mijn eigen bacheloronderzoek heb ik gedaan bij het Swammerdam Institute for Life Science (SILS), bij de groep Epigenetic Gene Regulation, die onder het cluster The Living Cell valt. Deze groep is onder leiding van prof. Arie Otte, die ook een spin-off bedrijfje heeft. Ik heb voor deze groep gekozen omdat ze onder meer onderzoek doen naar de transcriptie van transgenen om recombinante cellijnen op te zetten, iets wat ik als bio-exacter heel

interessant vind. Bij deze groep heb ik dus vanaf afgelopen mei tot en met augustus op het lab gestaan. Mijn eigen onderzoek was erop gericht om een aantal DNA-elementen (STARs) te combineren met een transgen, om te proberen zoveel mogelijk transcriptie van het transgen in zoogdiercellen te krijgen. Het transgen codeerde voor een fluorescerend eiwit, zodat het makkelijk te meten was in cellen. Ik ben hiermee begonnen door een aantal stukjes DNA te synthetiseren, bestaande uit STARs en het transgen, in E.Coli-cellen. Daarna heb ik het gesynthetiseerde DNA opgezuiverd en overgebracht in CHO-zoogdiercellen. Nadat ze een maand hadden gegroeid, kon ik de transcriptie van het transgen meten aan de hand van de fluorescentie. Uit mijn resultaten bleek dat toevoeging van bepaalde STARs in het DNA inderdaad tot een betere transcriptie van het transgen leidt. Met deze informatie kunnen in de toekomst medicinale eiwitten wellicht geproduceerd worden met behulp van transgene cellijnen. Ten slotte kan niemand beter een eiwit synthetiseren dan de natuur zelf.

Ik heb veel geleerd van mijn bachelorproject. Ten eerste natuurlijk van het onderzoek zelf. In de paar maanden die het project geduurd heeft, heb ik me goed kunnen verdiepen in mijn onderwerp en het is heel leuk als je de

relevantie van je eigen resultaten in kunt zien. Verder heb ik veel geleerd over het uitvoeren van onderzoek, doordat je je eigen experimenten opzet en naar oplossingen moet zoeken als het niet gaat zoals je wilt. Daarnaast leer je zelfstandig werken, goed je eigen tijd inplannen op het lab en niet

de moed verliezen als experimenten keer op keer mislukken. Tot slot heb ik geleerd dat ik onderzoek doen heel leuk vind. Ik wens jullie allemaal veel succes met het kiezen van en uitvoeren van een bachelorproject, ik heb in ieder geval erg genoten van het mijne.

Masterstudent aan het woord

Esther Vleugel over haar stage bij Nemo

Als extra stage in mijn master wilde ik graag iets anders dan het geijkte labwerk, en via via kwam ik terecht bij Science Center NEMO. Dit is het mooie groene gebouw dichtbij Centraal Station waar bezoekers (vaak kinderen) veel interactie hebben met de objecten en spelenderwijs dingen kunnen leren over de natuurwetenschappen. Vanaf begin mei tot begin augustus heb ik stage gelopen bij het Wonder Lab: een afgesloten ruimte in NEMO waar kinderen zelf korte proefjes kunnen doen in een scheikundige omgeving.

Drie dagen per week heb ik van 11 tot 16 uur de kinderen begeleid in het Wonder Lab, wat inhoudt dat je vragen beantwoordt, voorraden bijvult, helpt bij de proefjes en orde houdt in het lab. In de zomermaanden is het vaak erg druk, dus werd ook de wachtrij geëntertained met kleine proefjes.

De overige tijd heb ik besteed aan het voorbereiden van een labprogramma wat past bij 'Chemie aan Zee', de zomertentoonstelling die vanaf eind juni tot eind september in NEMO heeft gestaan. Het lab werd omgetoverd tot zomerlab, waarbij bezoekers proefjes konden doen die met de zee, het strand en zomerse snacks te maken hadden. Zo kon onder andere getest worden met het Hainesreagens welke frisdrank (meer) suiker bevatte, kon een onderwatervulkaan gemaakt worden en konden bezoekers biologisch

afbereikbaar plastic maken. De proefjes, die een vorige stagiaire al groten-deels had uitgekozen, heb ik vantevoren uitgetest en aangepast voor het jonge publiek. Ook organisatorisch komt er nog een hoop bij kijken om alle proefjes en benodigdheden op voorraad te hebben, alle proefvoorschriften en labjournaals aan te passen etc, etc.... Er zijn toch zo'n 200 bezoekers per dag in het Wonder Lab te vinden!

Na de voorbereiding van het zomerlab heb ik zelf ook een proef ontwikkeld die gedurende de rest van het jaar in het Wonder Lab kan komen te staan. De proef, die ik heb ontwikkeld en getest met bezoekers, heeft te maken met dichtheid. Door aan enkele bekers glazen water een verschillende hoeveelheid suiker toe te voegen worden oplossingen met verschillende dichtheid gemaakt. Deze oplossingen worden vervolgens met wat kleurstof gekleurd en via een speciale opstelling die ik heb gemaakt, kunnen de bezoekers dan een 'vloeistoftoren' maken, waarbij de vloeistof met de grootste dichtheid onderin is. Als de proef bedacht is, moet je vervolgens een voorschrift maken waardoor de kinderen snappen waarover de proef gaat. Als voorbeeld heb ik genomen dat je in de Dode Zee kunt drijven, terwijl je dit niet kunt in een 'normale'

zee. En toen kwam het belangrijkste: het testen met bezoekers. Kinderen zijn een stuk minder vaardig in hun motoriek, dus het is altijd spannend of een proefje ook lukt wanneer een 6-jarig druktemakertje het probeert.

Ongeveer 30 groepjes heb ik vervolgens geobserveerd bij het doen van het proefje, en vervolgens heb ik de proef geëvalueerd. Het was een groot succes! Bij 29

groepjes kon je mooi

verschil zien tussen de lagen en iedereen vond het een leuke proef met een onverwachte uitkomst.

Kortom, ik heb me 3 maanden uitstekend vermaakt! Mocht je het ook leuk vinden om in een jong (gezellig!) team een stage te doen waarbij je met kinderen omgaat en met educatie en wetenschapscommunicatie bezig bent, kijk dan eens voor een vacature op www.e-nemo.nl. Op dit moment is er nog een vacature voor een stage in het Wonder Lab vanaf januari 2012, maar er zijn ook vaak vacatures voor Publieksbegeleiders.

Geld

Guido Guijt

Zoals Spike Milligan al zei; “Money couldn't buy friends, but you got a better class of enemy”. Maar waarmee koop je *dán* vrienden? Waarschijnlijk met bier en koekjes. En waar koop je bier en koekjes mee? Juist!

Een hele vroege vorm van geslagen munten was de stater, die op het eiland Aegina in Griekenland werd geslagen. De stater was van elektra, een legering van goud en zilver en daarop was een afbeelding van een schildpad te zien. Later werden gouden muntjes gebruikt. Om te zien hoeveel goud er in zo'n muntje zit, werd een toetssteen gebruikt. Een toetssteen is een ruw stuk harde steen, waarlangs het zachte goud geschuurd wordt. Omdat het goud zacht is, laat het een spoor achter op de toetssteen, die vergeleken kan worden met andere goudmonsters. Ook in China hadden ze in de 7e eeuw al lang en breed munten. Rijke handelaren vonden dat ze het heel zwaar hadden, omdat de muntjes gaten hadden waardoor ze aan een koord geregen konden worden en waardoor ze al hun rijkdom mee moesten sjouwen. Daarom gaven ze de muntjes maar in bewaring bij een vertrouwd persoon die hun dan een

papieren bewijs gaf dat ze de muntjes hadden ingeleverd. Dat was een prachtig stuk beschilderd papier met daarop ondermeer worstelende mannen! Daarbij loopt natuurlijk iedere notafiliest het kwijl bij uit de bek.

In middeleeuws Engeland werd de tally stick gebruikt. Daarop werd door de Kroon aan alle onderdanen een stok uitgedeeld waarin was gekerfd hoeveel belasting iemand moest betalen. In het Nederlands werd zo iets dan ook een kerfstok genoemd. Daarmee werd door de Koning ook betaald. De door de Koning betaalde persoon kon dan bij die onderdaan zijn geld gaan innen, als die tenminste wat op zijn kerfstok had.

Ook een aandeel in een bedrijf kan wel worden beschreven worden als geld.

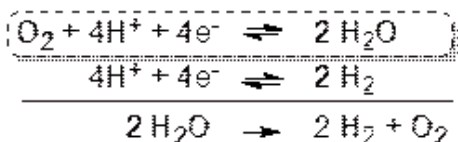
Onze allereigenste uitbuitconglomeraat de VOC was daarmee de allereerste. En niet de acht Amsterdamse heeren van de heeren XVII hadden daarmee de primeur, maar het ene heertje uit Enkhuizen had (waarschijnlijk) de primeur.

Maar zoals de aloude zegswijs zegt: “Je laatste hemd heeft geen zakken”.

Masterstudent aan het woord

Carien van Aubel over haar stage bij Homogene Katalyse

“Toepassing”, met dat woord ging ik bij verschillende professoren langs om te vragen wat voor stage mogelijkheden ze hadden. Ik kwam uiteindelijk uit bij HomKat, de groep van professor Joost Reek, waar ik onderzoek heb gedaan naar alternatieve energiebronnen. Ze doen in die groep onder andere onderzoek naar het splitsen van water in zuurstof en waterstof. Deze reactie bestaat uit een oxidatie- en een reductiereactie.

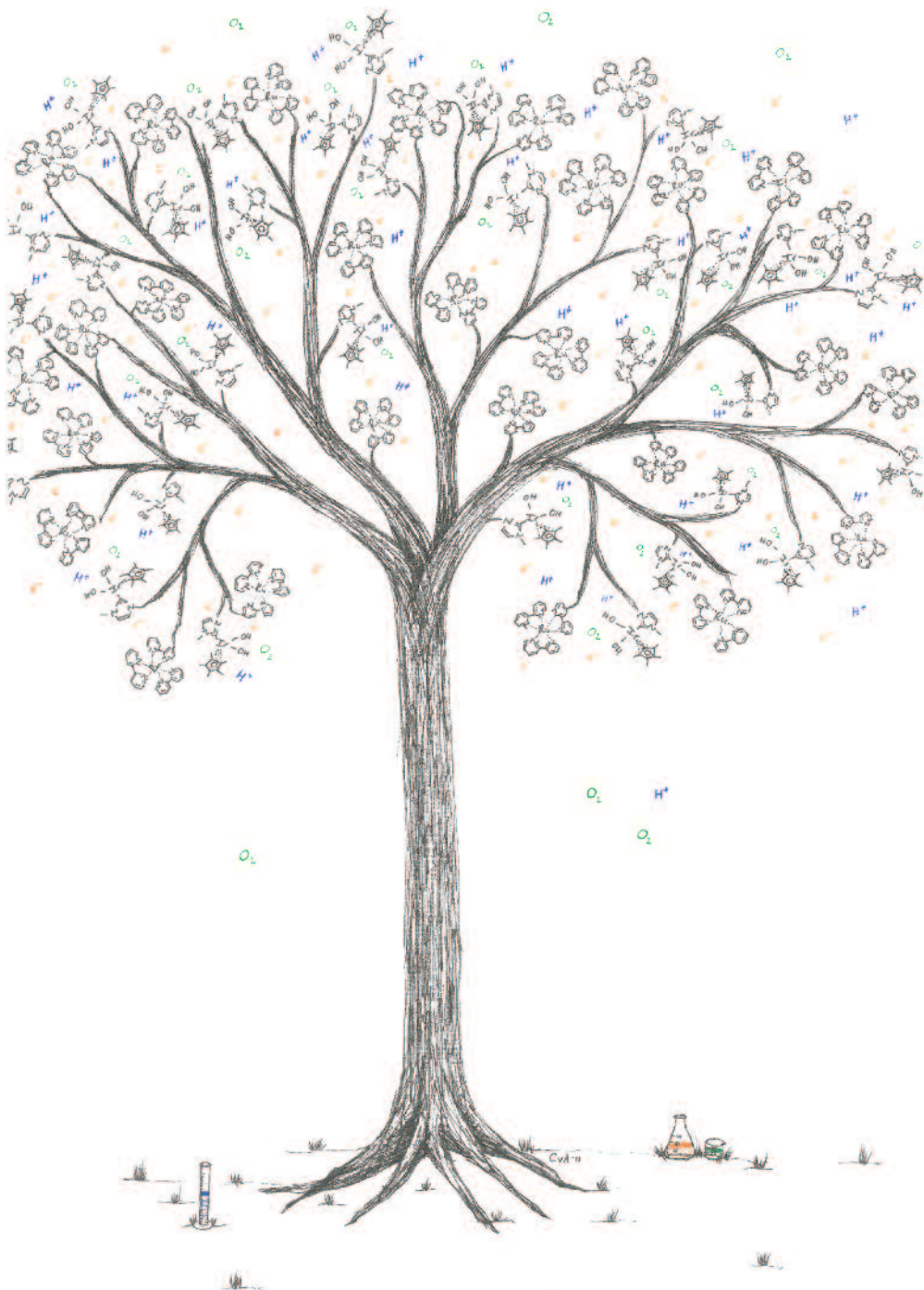

Ik hield me bezig met de oxidatiereactie en dan voornamelijk om deze reactie aan te drijven met licht. Ik heb verschillende systemen uitgeprobeerd met als basis de katalysator van mijn begeleider Dennis Hetterscheid. Het systeem werkt als volgt: een licht-acceptor accepteert fotonen en wordt gequenchd door een elektronenacceptor. Er vormt zich dan een geoxideerd deeltje wat de katalysator kan oxideren en de lichtacceptor verandert

weer naar zijn originele toestand. De geoxideerde katalysator kan vervolgens water oxideren.

Dit resulteert in een jaar lang katalysatoren en lichtacceptoren synthetiseren (wat vaak gepaard gaat met onzuiverheden), het testen daarvan met verschillende analysemethodes, titraties, etc. Uiteindelijk is het me helaas niet gelukt om een lichtaangedreven systeem te ontwikkelen. Wel heb ik een effectievere katalysator gesynthetiseerd. Ik heb erg genoten van mijn stagetijd, denk aan gezellige borrels, koffiepauzes, lezingen, taart (veel voorkomend in een grote groep!) en congressen.

In principe ben ik nu klaar met mijn master, maar ik ben aan de minor ‘restauratie en conservatie’ begonnen. Dit omdat ik tijdens mijn stage erachter kwam dat puur alleen chemie niets voor mij is. Aangezien een chemische achtergrond voor restauratie en conservatie erg gewild is, hoop ik er dit jaar achter te komen of dit iets voor mij is.

Puzzel: Rommel in de klas

Uiterlijke inleverdatum: 9 januari 2012

Antoine's klas heeft net een tussentoets teruggekregen. Vooral Antoine, Jacobus, Peter en Paul hebben de toets erg goed gemaakt. Reden voor Antoine en zijn vrienden om er een feestje van te maken! De vier klasgenoten hierboven hebben allemaal hun eigen kleur schoenen en hun eigen cijfer. Ook zetten ze op hun eigen manier de boel op stelten: rommel in de klas! Wie heeft wat gedaan met welke schoenen en had welk cijfer? Stuur je oplossing op naar acdblad@gmail.com of stuur hem fysiek op naar het acd en win een fantastische prijs!

	Rood	blauw	Groen	Paars	8	8.5	9	10	Vliegtuigjes	Liedjes Zingen	Trommelen	Tekenen
Antoine												
Jacobus												
Peter												
Paul												
Vliegtuigjes												
Liedjes zingen												
Trommelen												
Tekenen												
8												
8.5												
9												
10												

Aanwijzingen

1. Paul had een hoger cijfer dan degene met de blauwe schoenen, Antoine.
2. Degene die vliegtuigjes vouwde had een hoger cijfer dan degene met de paarse schoenen, die liedjes zong
3. Peter, die zoals altijd het hoogste cijfer had, tekende niet

4. Degene met het laagste cijfer van de vier, zong tóch liedjes van geluk
5. De leerling die tekende, had geen 8.5.
6. De trommelaar maakte, behalve het zijn handen, een snel ritme met zijn rode schoenen
7. Jacobus trommelt altijd en besloot voor de verandering een keer iets anders te doen

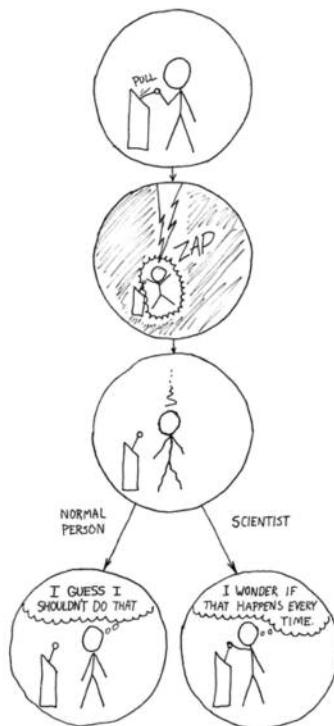
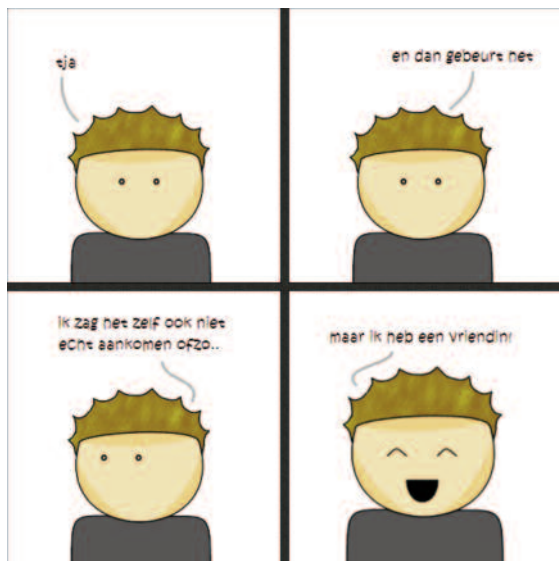
Uitslag Binaire puzzel

Gewonnen door: Joost de Jong

De oplossing van de binaire puzzel uit het vorige blad is omgezet naar decimaal;

13012, 6501, 9882, 2859, 5461, 11430, 6746, 9641, 2741, 5718, 10666, 6489, 13988, 9547.

Na een loting onder de goed inzendingen, bleek Joost de Jong de winnaar te zijn! Van harte gefeliciteerd! De prijs komt naar je toe.

Recept

Luxe pizza door Dorien Dunnebier

Natuurlijk is het prima om tijdens je verjaardag je gasten zelfgefrituurde bitterballen voor te schotelen. Maar behalve je cholesterol streel je daar vrij weinig mee. Wil je de smaakpapillen van je gasten echt strelen? Wil je je vrienden laten zien dat je echt om ze geeft?

Hier het recept voor een lekkere en vooral belachelijk dure pizza. Eigenlijk kun je erop gooien wat je lekker vindt, maar wij hebben wat ideetjes voor je opgedaan.

- Allereerst het pizzadeeg. Nou vooruit dat mag nog wel van Koopmans zijn.
- Kaviaar. Bij voorkeur kaviaar van de 100 jaar oude Iranese Almas steur. De prijs kan oplopen tot 20.000 euro!
- Een lekker stukje kogelvis vervangt de tonijn.
- Geen saaie plakjes ham. Een stukje Wagyu biefstuk is veel lekkerder. Dit rund wordt zelfs gemasseerd om het vlees zo mals mogelijk te maken. Een kilo kost dan ook al rond de 1000 euro.
- Kruiden kun je gewoon met kruiden uit je eigen tuin doen. Met saffraan bijvoorbeeld. Een kilo kost zo'n 1600 euro. Maar dan heb je ook wel 150.000 bloemen kaal geplukt.
- En in plaats van geraspte kaas neem je natuurlijk zo'n heerlijk geurende schimmelkaas uit Frankrijk.

Bij zo'n heerlijke pizza drink je uiteraard geen Amstel of Coca Cola. Nee, al die dure smaken komen veel beter tot uiting bij een glaasje Macallan Fine Rare Whiskey. Deze kost maar 24.000 euro per fles.

Als je etentje nu niet meer geslaagd is dan weten je vrienden gewoon niet wat lekker is.

Amsterdams Chemisch Dispuut

Science Park 904 (A0.09)

1089 XH Amsterdam

Telefoon: (020) 525 7861

Giro: 154992

email: acd@science.uva.nl

Internet: www.acdweb.nl

Contactpersonen

ACD-bestuur

Voorzitter

Secretaris

Penningmeester

Vice-voorzitter

Commissaris activiteiten

Commissaris onderwijszaken

Christiaan Mul

Rebecca de Leeuw

Tommy van Schayik

Nikki in 't Ven

Stijn Kok

Jurn Heinen

Commissies

Acquisitie

BEC

LEC

CWAL

Blad

Christiaan Mul

Martijn Tros

Nikki in 't Ven

Sven Beerents & Tom Panhuise

Guido Guijt, Arthur Newton, Dorien
Dunnebier, Suzanne Flaton, Kasper van
den Hurk & Esther Köhler

Sven Beerents & Elma Mons

Rolf Beerthuis & Abel Schootemeijer

Stijn Kok

Finbar Schutte

Christopher Salt & Jurn Heinen

Tom Panhuise & Finbar Schutte

Chu Chu Yu

Els van der Roest

KOEST

Sport

Activiteiten en borrels

PAC

Internet

KasCo

OC Scheikunde

Facultaire Studentenraad

Foto's van de ACD-verjaardag

AkzoNobel Masters of Industry 2011

Two days of
discovery

AkzoNobel's annual Masters of Industry program is an in-depth acquaintance with our company that takes place over two fascinating days. Get to know our innovative products, cutting edge technologies, design and maintenance of our production sites. There will be opportunities to discuss career paths within our diverse organization. Above all, you'll discover that there's much more to AkzoNobel than you first thought!

When: December 12 and 13, 2011

For: 3rd year Bachelors and Masters students
with a beta/technology background

Please visit www.akzonobel.nl/moi for more information and to apply online.

But be quick – the deadline for registration is November 20, 2011.

AkzoNobel
Tomorrow's Answers Today